

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΚΕ

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Ἡ δὲς Α. Β. Δ. (Ἐλευσίς), μᾶς ἀπαντᾷ: «Μπουκέτο» μου. Τὸ ἔξυπνο καὶ θαυμάσιο ἐρώτημά σου ἔβαλε σὲ κίνηση πολλὰ ζευγάρια χεριῶν καὶ ἀναοιτάτῳσε πολλὰ κεφαλάρια κοριτσιῶν. Ἦταν μιά εὐλογία εὐκαιρία, γιὰ νὰ ἐξωτερικεύσουν τὰ ὄνειρά τους, γιὰτὶ κάθε μιάς ὄνειρο εἶνε ὁ ιδανικός σύζυγος. Διάβασα ἀρκετὲς ἀπαντήσεις καὶ μοῦκανε ὄρεξι νὰ σὰς γράψω δυὸ λόγια κ' ἐγώ. Ἔχω πεποιηθῆ πὼς ὅταν ἕνα κορίτσι ἔχει μᾶθει καλὰ τὴ ζωὴ, θὰ μπορέσῃ νὰ βρῆ σύζυγο ἰδανικό. Μὰ ἡ ζωὴ εἶνε ἀπάντησις καὶ μὴ ἀγνοῦσθαι, σὲ μὴ καινούργια γλῶσσα. Τί δύσκολη, ἀλήθεια, γλῶσσα! Κανείς δὲν τὴν μαθαίνει, παρὰ τὴν ὥρα τὴ στερνὴ, τὴν ὥρα ποὺ πεθαίνει. Πόσο γελασμένες θὰ βγοῦν λοιπὸν ἐκεῖνες ποὺ θὰ παντρευτοῦν, νομίζοντας ὅτι βρῆκαν τὸν ἰδανικό σύζυγο!...

Μὲ τιμῆ.

Α. Β. Δ.

Ἡ δὲς ΧΡΥΣΑΦΟΥΛΑ Π. (Ἄνω Πόλις, Πάτρα), μᾶς γράφει:

Καθισμένη ἀνάμεσα στὰ λουλούδια τοῦ μικροῦ μου κηπουροῦ, ἀκούω μακριὰ γλυκυτάτους ἤχους φλογέρας. Ποῖος ἀραγε παίζει; Ποῖος εἶνε κείνος ποὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν πολυτάραχη ζωὴ τῆς πολιτείας, τραγουδοῦ ἔξηνιαστος; Ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὸ ξανθομαλλο τραγουπόλο, τὸν ἀγνὸ καὶ ἀφελῆ αὐτὸν νέο, ποὺ τὰ θῶα του γαλανὰ μάτια κυττᾶζον τὴ φύσι μὲ θαυμασμό. Εἶνε ξαπλωμένος στὴ ρίζα ἑνὸς πλατάνου. Νά, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», ὁ σύζυγος ποὺ ὄνειρεύομαι, νὰ ὁ ιδανικός γιὰ μένα ἄνδρας, ποὺ σπαντᾶζομαι γιὰ σύντροφο τῆς ζωῆς μου!... Κι' ὅταν πεῖ ἡ Μαίρα, ἡ ὁποία εἶνε καθοδηγήτρια ὄλων μας, θελήσει νὰ μὲ οδηγήσῃ, κάποια μέρα, στὴν ἐκκλησία, μαζὶ μὲ τὸν ξανθομαλλο ἄγγελο καὶ μὰς ἐνώσει μὲ τὸν ἀδιάσπαστο δεσμὸ τοῦ γάμου, τότε μόνον θὰ εὐτυχῶσῃ καὶ θὰ νοιώσω τὴν πραγματικὴν ζωὴ, μακριὰ ἀπὸ τὴν πόλι, ἔχοντας ὡς μόνη συντροφιά τὰ πουλιὰ καὶ τὴ ἀλογέρα. Μὲ εὐλκρινεῖα Χρυσάφουλα Π.

Ἡ δὲς ΜΑΡΩ Κ. (Ἀθήνα), μᾶς γράφει:

Ἄγαπητὸ «Μπουκέτο». Μὰς ἐρωτᾷς «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος». Καὶ μὲ τὴν ἔξυπνη ἐρώτησί σου ἔθεσες ἕνα ἀκόμη μυρωδάτο, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀγκαθωτὸ, τριαντάφυλλο, στὸ μέσον τοῦ θεσπεσίου σου «Μπουκέτου». Ἀλλοίμονον, σὴν νὰ μὴν ἤξερες ὅτι τὸ εἶδος αὐτὸ οὔτε ἔτοιμο βρισκείται στὴν ἀγορά, οὔτε καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ γίνεται! Ἀλλὰ δημιουργεῖται τέτοιος ἀπὸ μιά γυναίκα. «Τὸν θέλω μαλαχρονὸ ἢ ξανθὸ, πλούσιο ἢ πτωχὸ, ὄρατο ἢ ἀσημνο», εἶνε ἡ ἀπάντησις ποὺ σοῦ στέλλουν ἡ δεσποινίδες, γιὰ νὰ ποῦνε κάτι. Μὰ ἡ ἀλήθεια εἶνε μακριὰ, πολὺ μακριὰ. Ἔχουμε ἀπειρα παραδείγματα ἀνδρῶν, ποὺ ἀντιπροσώπευαν τὸ χειρότερο εἶδος τοῦ φύλου των, καὶ ὅμως ὄψῃσαν γιὰ μιά γυναίκα ἰδανικό σύζυγο. Ὅπως καὶ τὸ ἀντίθετον. Ἄπ' ἐδῶ λοιπὸν ξεκινώντας, φτάνουμε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ κατορθώσῃ νὰ μαγνητίσῃ, νὰ ἐπιβλήθῃ (αὐτὸ τὸ τοῖζω), ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς σὲ μιά γυναίκα. Ὅταν σὲ ἀλήθεια τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ, ἔ, τότε αὐτὴ ἡ γυναίκα μπορεῖ νὰ πῆ ὅτι βρῆκε τὸν ἰδανικό σύζυγο. Γι' αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παύει πλεὸν νὰ ἔχη ἐλαττώματα. Ὅλες του ἡ πράξεις, ὅλες του ἡ κινήσεις, ὅλες του ἡ ἐνέργειες, ἔχουν πάρεϊ γι' αὐτὴν τὴν αἴγλη τοῦ τελείου. Τὸν πιστεύει. Κι' αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ. Τὸν πιστεύει μὲ τέτοιον φανατισμὸ, ὅπως ἐπίστεψαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι τὸν Χριστό. Καὶ ὅπως αὐτοὶ δημιουργήσαν μιά μεγάλη θρησκεία, ἔτσι κι' αὐτὴ δημιουργεῖ μιά ἀλόκληρη ζωὴ εὐτυχισμένη. Διότι μόνον ἀπὸ τὸ στόμα μιάς γυναίκος εὐρισκομένης ὑπὸ τὰς ἀ-

νωτέρω συνθήκας, μπορεῖτε ν' ἀκούσετε: «Ὁ ἄνδρας μου εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος!» Καὶ ὕστερα πεῖ ἀπὸ τὴ δήλωσι αὐτὴ, εἶνε περὶ τὸ νὰ τὴν ρωτήσετε: «Ποῖος ὁ εὐτυχέστερος γάμος... Μ' ἀγάπη. Μάρω Κ.

Ἡ δὲς Α. ΣΤΡ. (Ἀθήνα), μᾶς γράφει: Ἄγαπητὸ μου «Μπουκέτο», Ἐπειδὴ ἤθελα ν' ἀπαντήσω ἀντικειμενικὰ στὸ διαγωνισμό σου, γι' αὐτὸ προσκάλεσα ἕνα ἀπόγευμα τὶς φιλενάδες μου στὸ σπίτι, γιὰ νὰ τὶς ρωτήσω:

—Ποῖος θάταν ὁ καλύτερος σύζυγος γιὰ σὰς;

—Ὁ Κλάρκ Γκέιμπλ! βιάστηκε ν' ἀπάντησῃ μιά ἀπὸ τὶς μικρές μου φιλενάδες.

—Ὁ Κλάρκ Γκέιμπλ; Μὰ ἐγὼ δὲν σὲ ρωτῶ ποῖον ἀστέρρα τοῦ κινηματογράφου προτιμάς. Σὲ ρωτῶ πὼς ὄνειρεῖσαι τὸν μέλλοντα σύζυγό σου...

—Ναί! Κι' ἐγὼ σοῦ ἀπαντῶ πὼς ὄνειρεύομαι γιὰ σύζυγο μου τὸν Κλάρκ Γκέιμπλ!... Ἄλλο ἀν δὲν θὰ τὸν πάρω ποτέ! Γιὰ μένα αὐτὸς εἶνε ὁ καλύτερος σύζυγος...

—Γιὰ μένα, εἶπε μιά ἄλλη, ὁ ἰδανικός σύζυγος θάταν ἐκεῖνος ποὺ θὰ μοῦχῃ χάρισι τὸ τελευταῖο μοντέλλο τῆς «Studebaker», κοῦρασα δυὸ θέσους, τὴν πολυκατοικία τῶν Ἐξαρχίων, ἕνα γιάτ, ποὺ θὰ μοῦ προσφέρῃ 52 τουαλέττες τὸ χρόνο, θὰ μοῦ χαρίζῃ διαμαντικά....

—Χρήματα, πλοῦτη, αὐτὰ δὲν φέρνουν τὴν εὐτυχία. Ἐγὼ θέλω ἕνα σύζυγο, ποὺ ἡ καρδιά του νὰ χτυπᾷ μόναχα γιὰ μένα!... διέκομε μὲ αἰσθηματικὴ.

—Κι' ἐγὼ τὸν θέλω ἀσημνο, φρίκη, γιὰ νὰ μὴν ἀρέσῃ σὲ καμμιά ἄλλη!... πετάχτηκε μιά ἐγωστρία.

Καὶ ἡ ἀπάντησις ἔπεφταν βροχή:

—Τὸν θέλω δυνατὸ, αὐστηρὸ, ἀγριο κάποτε, ἄνδρα πραγματικό!...

—Ἐγὼ θέλω νᾶχ ἀσημένιους κροτάφους!... εἶπε μιά ξανθοῦλα. Καὶ ἐξήγησε: «Τὸ γέρο τὸν χορεύεις στὰ πέντε σου δάχτυλα!»!

—Τὸν θέλεις γέρο;... Μὰ τὴ χάρι τὴν ἔχουν τὰ ἀμούστακα τὰ παιδιά!... εἶπε μιά ἄλλη, μὲ πλατινία μαλλιά, γιὰ νὰ κρύψῃ τὶς ἀσπρες τρίχες ποὺ ἀφθονοῦσαν.

—Νᾶναι ἀθλήτης!... πετάχτηκε ἡ σπορτοῦμαν, τῆς ὁποίας ἡ κεντημένη ρακέττα στὸ πουλόβερ φώναζε ἀπὸ μακριὰ τὶς προτιμήσεις τῆς.

—Νὰ χορεύῃ βάλς!...

—Μὰ ξέρῃ νὰ νταντεύῃ τὰ παιδιά! φώναξε μὲ μὴ οὐάτρα μοντέρνα.

—Ἀνοησίες!... εἶπε μιά ἄλλη φιλενάδα μου, τῆς ὁποίας τὸ ἕνα πόδι πατοῖσε γερά στὸν περαμένο αἰῶνα. Τὸν θέλω ντροπαλό, τρυφερό, μὴ νὰ τολμᾷ νὰ φιλᾷ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων μου! Τὸν θέλω ὄρατο, μὲ μούρα ὄνειροπόλα μάτια, ποὺ νὰ δακρύζουν στὴν εὐτυχία ποὺ θὰ τοῦ χαρίσω....

—Ἄνδρας νᾶναι, κι' ἄς εἶνε ὅτι νᾶναι!... δὲν βάστηξε νὰ πῆ κάποια μὲ ἀκαθόριστὴ ἡλικία.

Καὶ ἡ Ἀμερικάνια, γιὰ νᾶχ πάντα τὴν τελευταία λέξι, πρόσθεσε:

—Ἐγὼ θέλω ἕνα Νέγκρο!...

Πιστεύω πεῖ πὼς θὰ συμφωνήσετε κι' ἐσεῖς μαζὶ μου, ὅτι ὁ ἰδανικός σύζυγος δὲν μπορεῖ παρὰ νᾶναι μόνον ἕνας «ΡΟΜΠΟΤ». Ἐταί θὰ τὸν παραγγεῖλῃ κανεὶς ὅπως τὸν θέλει. Ὁ χρό, μὲ μούρα ὄνειροπόλα μάτια, ἡ ροδοκόκκινο καὶ ἡλιοφωμένον ἀθλήτη. Νέο ἢ γέρο. Μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς Κλάρκ Γκέιμπλ ἢ τοῦ Φραγκοστάιν. Νᾶχῃ καρδιά λαστιχένια (σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία ἐφεύρεσι τοῦ Ρώσου! Σμυρ-νέφ), ποὺ θὰ χτυπᾷ μόναχα γιὰ τὴν ἀγαπημένη του σύζυγο, σὲ κάθε ρυθμό, dolce, amoro-σο, patheticco, tranquillo, fortissimo... Νά εἶνε

δενός χορευτής και τέλεια παραμάνια. Μά τὰ διάφορα κομπιὰ πού θάχη, θά μπορή νά γίνεταί, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καί τοῦ γούστου, τρυφερός, ντροπαλός, δυνατός, ἀγριός, ἀσπληρὸς... Μιά βίδα θά γυρίζη κι' ἀμέσως θά γεννά φλουριά, ὅπως αὐτὰ παραμύθια. Ὁ «Ρομπὸτ» θάναί τὸ μαγεμένο βασιλόπουλο, πού δνειρεύεταί κάθε μιά... Ὅμως... Μόνο μυαλό δὲν θάχη !... Ἐδῶ πού τὰ λέμε ὁμως, ξέρω καί ἀλλους πολλούς, ζωντανούς ἀνθρώπους, πού δὲν ἔχουν μυαλό. Καθεὶς δὲν κρίνει ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ;

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ παλιὴ παραδόσεις ὡς ἔζης κατέταξαν τὴν ἐρωτικὴ κατάσταση καὶ διδάσκει τὸν γυναικῶνα ;
Ἡ Ἰσπανίδες εἶνε ἡ πρῶτες, πού σὺν γυναικῶς, ἀγαποῦν πινετό. Ἡ καρδιά τὸν εἶνε με εὐλαβείνα ἀρρωσπομένη. Ἀλλὰ μέσα στὴν καρδιά τους γράβουν κι' ἕνα ἐγγυράδιο. Ἀλλομόνο στὸν ἄπιστο !...
Ἡ Ἰταλίτες εἶνε ποὺ θέμεις.
Ἡ Ἀγγλίδες, δταν δὲν εἶνε ἐξημένες, εἶνε μελαγχολικές. Πάντως ὅμως εἶνε ἄνοστες κι' ἐπιτηδεμένες.
Ἡ Γερμανίδες εἶνε τρυφερές καί γλυκές, ὅλλὰ ἄνοστες κι' αὐτὲς καί μονότονες.
Ἡ Γαλλίδες εἶνε πνευματώδεις, κομικές, ἡδυσταθεῖς, ἀλλὰ ψευδοῦναι σὺν τοῖς θαλόλους.
Αὐτὰ λέγει γὰ τὴν λαϊκὸς γυναικῶς ὁ Ντεσκαρέ.
Κι' ὁ Βερνὲ προσθεταί :
Ἡ Πορτογαλίδες εἶνε κοιτη καί ζσηρη. Εἶνε ὅμως ἡδυσταθεῖται ἀπὸ τὴν Ἰσπανίδα καί τὴν Ἰταλίδα.
Ἡ Γαλλίδες εἶνε περισσότερο κοζέτες, παρὰ τρυφερές.
Ἡ Γερμανίδες, σὺν βρομίνες, εἶνε κριτές.
Κι' ἡ Ρωσίδες εἶνε ἐπιρροεπὶς στὸν ἔρωτα. Ἄν καί εἶνε βορηνικές, περ σπότερο ἀπὸ τὴς Γερμανίδες καί περισσότερο διεσφαιμένες ἀπὸ τὴς Γαλλίδες.
Γιὰ τὴς Ἑλληνίδες, ἡ παγκόσμιος πειραματικὴ καί πρακτικὴ σοφία τὸν διαφόρων ἐρωτολόγων καί γυναικωλόγων, δὲν λείπει τίποτα !
Ἰσως καλύτερα, ἴσως καί χειρότερα !...

Ἡ δις ΒΕΤΤΑ Γ. ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :
Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», Ἐπειδὴ ἔχω καί εἶμαι καί ἐγὼ τακτικὴ ἀναγνώστριά σου, φαντάζομαι ὅτι πρέπει νὰ σὰς γράφω τὶς ἰδέες μου. Γιὰ μὲνα ὁ ἰδεώδης σύζυγος πρέπει νὰ εἶνε ὕψηλοῦ ἀναστήματος, με μεγάλα καί ἐκφραστικὰ μᾶτια καί προπαντὸς ἀσπληρὸ, ἀλλὰ δικαίως χαρακτήρος. Νά εἶνε ὕγιης καί πολὸ νοικοκυρῆς, νὰ ἔχη ψυχικὰ χαρίσματα, ἡ ἡλικία του νὰ εἶνε ἀνω τῶν 28 ἐτῶν. Νά εἶνε τέλος καί ζηλιάρης ὀλίγον. Ἐγὼ εἶμαι θέλω τὸν ἀνδρα μου.
Μὲ ἐκτίμησι.
Βέττα Γ. Χατζηαντωνίου

Ἡ δις ΦΙΦΗ ΚΑΤΣΑΚΟΥ (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :
Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», Ἀφοῦ ἐνδιαφέρεσαι καί θέλεις νὰ μαθαίνης τὴ γνώμη τοῦ κάθε κοριτσιοῦ γιὰ τὸν ἰδεώδη σύζυγο, σοῦ γράφω κι' ἐγὼ τὴ δική μου γνώμη, πού ἀσφαλῶς δὲν θά σοῦ ἀρέση. Πάντως ὁ ἰδεώδης γιὰ μὲνα σύζυγος πρέπει νὰ εἶνε :
1) Ἀνθρώπος τοῦ γλεντιοῦ. 2) Νά ἔχη καλλιὰ μαύρα καί κατσαρά. 3) Νά εἶνε πλούσιος, ἀλλὰ ὁ πλοῦτος τοῦ αὐτοῦ νά...χωρίζεται εἰς τρία μέρη : Νά εἶνε εἰς χρέμα, σωματικὸς καί ψυχικὸς.
Φιλὴ Κατσακού

Ἡ δις Α. Γ. (Κωνσταντινούπολις), μᾶς γράφει :
Ἀναπτὸ μου «Μπουκέτο», Εἶδα νὰ μᾶς βάζης ἕνα δύσκο-λο πρόβλημα, τὸ πὼς φανταζόμεθα τὸν ἰδανικὸ σύντροφο τῆς ζωῆς μας. Δυστυχῶς, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο», στὸν εἰκοστὸν αἰῶνα πού ζοῦμε, ἡ κοινωνία εἶνε τόσο διεστραμμένη ἠθικῶς καί οἱ καλοί νέοι εἶνε τόσο σπάνιοι, ὥστε ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἰδανικὸς σύζυγος δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη γιὰ μὲνα, καθὼς καί εὐτυχημένος γάμος.
Μὲ ἐκτίμησι.
Α. Γ.

Ἡ δις Π.Β. (Ἡράκλειον Κρήτης), μᾶς γράφει :
Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», Ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μὲνα θά εἶνε ὁ ἀνδρας ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θά με ἀγαπήσῃ σταθερά, αἰωνίως... Γιατί σ' ἐκεῖνον μόνον θά βρῶσκω αὐτὸ πού λέγεταί ἰδανικὸς. Ἐπίσης ὁ πὸ ἐπιτυχισμένος γάμος φαντάζομαι πὼς θά εἶνε ὁ δικός μας. Ἡ ἀμοιβαία, ἀγάπη μας θά διώχη μακριὰ μας κάθε συννεφάκι, πού θά ἀθάλη νὰ σκιάσῃ τὸ λαμπρὸ ἥλιο τῆς εὐτυχίας μας. Π.Β.

Ἡ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον «ΚΑΠΟΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ» (Ἀθήνα), μᾶς ἀπαντᾷ :
Ἀγαπτὸ «Μπουκέτο». Φτωχὴ μικρούλα κι' ἐγὼ, ἔπλασα δειλὰ - δειλὰ με τὸ μικρὸ μυαλό μου ἕνα σύντροφο, ὁ ὁποῖος θά με συνοδεύσῃ στὸν ἀκανθώδη καί γεμάτο ἀπογοητεύσεις δρόμο τῆς ζωῆς. Θέλω λοιπὸν ὁ μέλλων σύντροφός μου νὰ εἶνε ὡς ἔζης : Ὑψηλός, με ὀραίο ἀθλητικὸ ὄμμα, καστανα σγουρὰ μαλλιά καί φωτεινὰ γκριζὰ μᾶτια, σὰν τὸ σούρουπο. Πλούτη δὲν ζητῶ. Φτάνει μονάχα ἕνα εὐρύχωρο σπιτάκι στὴν ἔξοχῃ, κοντὰ τῆς θαλάσσης, μιά μικρὴ βάρκουλκα κι' ἐκεῖνος. Εὐτυχῆς γάμος εἶνε ἐκεῖνος πού γίνεται ἀπὸ ἀμοιβαία ἐκτίμησι δύο ἀτόμων. Μὲ ἀγάπη. «Κάποια Μικρὴ Δεσποινίς»

Ἡ δις «ΜΠΕΜΠΕΚΑ» (Μυτιλήνη), μᾶς ἀπαντᾷ :
Γιὰ μὲνα ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πού θά με κἀν ἐτυχημένη.
Μ' ἀγάπη
Μπεμπέκα
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ
Ὅπως εἰς σειρὰν φέλλων ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστῶν μας στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου», ὁ ἰδανικὸς σύζυγος, θά βραβευθοῦν ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἡ 1ῃ ἐπιτυχῆ ἀπάντησις θά πάρη ὡς βραβεῖο ἕνα ἐκλεκτὸ ἀρώμα (Εὐρωπαϊκὸ), ἀξίας 400 δραχμῶν, καί τὸ δικαίωμα μίας Περμανάντ δωρεάν, στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 2α ἕνα ροζὸ χεϊλόνο ἀξίας 175 δραχμῶν καί δύο Μιζ - ἀν - πλ ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 3ῃ ἕνα κοιτὶ ἐκλεκτῆς πούδρας (Εὐρωπαϊκῆς) ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἡ 4ῃ θά δικαιωταί ἐπίσης μίας Περμανάντ δωρεάν στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Καί ἡ 5ῃ ἕνα μιά κομπινιζὸν μεταξωτῆ. Ἐπίσης θά δημοσιευθοῦν ἡ φωτογραφίαι τῶν δεσποινίδων πού θά βραβευθοῦν.
Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνώστριάς μας ὅπως ἀπαντῶν σαφῶς, ἔχι πολὸ ἐκτενῶς, καί ὅπως καθαρογράψουν. Τέλος τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημάξουν στὴ γωνία τοῦ φακέλου τῆς ἀπαντήσεώς των τὴν λέξιν «Καμπάνια». Γράφετε ἐπὶ τῆς μίας πλευρᾶς τοῦ χάρτου.

... καί στὸν ἔρωτα, ἐκεῖνο πού ἀξίζει εἶνε τὸ τέλος !...
Ἡ ἀγάπη εἶνε χρέμα τοῖς μετρητοῖς. Ἐνας φτωχός, πού ἔχει τὴν ἀγάπη στὸ χέρι, εἶνε πλουσιότερος ἀπὸ ἕναν τραπεζίτη.
Α. Οὐόσσαί
Πιέτε ἔρωτα, ὅσο πᾶνε ἕνας ἐγκρατῆς κρασί. Δηλαδή, προσέξτε νὰ μὴ μεθύσετε ποτὲ σας ἀπὸ ἀγάπη !...
Α. Μυσσέ
Τὰ μεγάλα πάθη εἶνε ποτᾶμα, τὰ ὁποῖα πηγαίνουν ἀπὸ τὴν Ἀγάτη καί χάνονται στὸ θάνατο.
Μυρὸς
Μεταξὺ ἐνὸς ἀνδρὸς καί μίας γυναικῶς, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη ἀληθινὴ διακοιτικὴ συμπάθεια, παρὰ μόνον δταν δὲν ὑπάρξη σαρκικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ τους.
Βίσμαρχ
Ἡ γυναικῶ δὲν μετράει ποτὲ τὴς θεοῖς τῆς ἀγάτης... Ὅστε τὴς δὲ κῆς τῆς, οὔτε τοῦ ἔρωτος τῆς !...
Φλωμπέτ
Ὅλες ἡ ἀγάτες διαφέρουν στὴν ἐξοχή τους καί μοιάζουν στὸ τέλος τους.
Παλιὸ Γνωμικὸ